

прати екстренно и подробно донесение за положението на колоната, като се моляше да взема мърки за облъгчение на участъта ѝ. То се завършваше съ думитѣ: „загубитѣ ни сж голѣми, отстъплението невъзможно, за Скобелова не се чува нищо, положението ни е крайно. Отървете ни, трѣбватъ патрони и храна“.

И тъй боя на 27-мо число въ лѣвата колона се свърши, безъ да се получатъ нѣкакви сжщественни резултати. Частния успѣхъ, достигнатъ прѣзъ деня се почти заличаваше отъ огромнитѣ жертви направени за него. Нѣщо повече: тѣзи изолирована атака трѣбваше да убѣди противника въ слабостта на силитѣ, които му бѣха противопоставени, и твърдѣ вѣроятно бѣше, че той, сутрента на 28-мо число, ще се нахвърли съ прѣвсходни сили срѣщу истощенитѣ части на Святополкъ Мирски. Прѣзъ ума на началника на лѣвата колона минаваха въ тѣзи тѣжка нощъ всевъзможни една отъ друга по мрачни мисли: Ако Скобеловъ не дойде на помощъ прѣзъ 27-мо число, той очевидно е спрѣнъ отъ важни неодолими прѣпятствия, тъй като неговия пѣтъ бѣше въ два пѣти по късъ, и той би трѣбвало да се спустне въ Иметли отдавно. Ще рече лѣвата колона бѣше прѣдоставена сама на себя си. Ако прѣзъ нощта Вессель паша остави на планината само слаби заслони, а събере повечето си сили въ Шипка, то Трѣвненския отрядъ може да бѣде унищоженъ. Нѣма ли да се появи още отзадъ 10 хилядниятъ отрядъ, за който говоряха тъй настойчиво—плѣненитѣ турци, че се очаквалъ?...

Боя на 28-й декемврий въ лѣвата колона.

Сутрента на 28-мо число деня бѣше облаченъ. Балкана и лагера на противника бѣха покрити съ гъста мъгла, срѣдъ която едва се мяркаха очертанията на